

hovedet ikke, hvorfor de skulle være det, og alsaar kan jeg heller ikke see nogen Skade i, at de ikke kunne blive det. — Hvad angaaer Paastanden om, at disse Hofcharger ikke ere talrige, skal jeg først henholde mig til, hvad der blev sagt af det ærede Medlem for Bornholm (Rosod), nemlig at det nok kan være, at de ville blive talrige, naar alle andre Titler ere afflavede, og dernæst skal jeg gjøre opmærksom paa, at der efter et løseligt Overslag, som jeg dog ikke kan paastaae er aldeles correct, ifølge Hof- og Statskalenderen eller Statshaandbogen, hvad den nu hedder, allerede findes 202 Kammerjunker, og hvad der ligger derunder. Hvor mange Kammerherrer der er, veed jeg ikke; men jeg skulle næsten antage, at deres Antal er legio. (En Stemme: 150!). Naar altsaa 150 Kammerherrer og 202 Kammerjunker, Hofjunker, Sagtjunker eller Forstjunker, eller hvad de nu ellers hedde. Jeg mener dog, at dette er Talrigghed nok, og skulle vi nogensinde faae Ende paa dette Uvæsen, hvorefter der tidt nok har været Tale, maae vi virkelig tage fat ved Roden for at rykke det op. Det kan virkelig ikke nytte at ville luge Ufrugt op hist og her, naar det griber stærkt om sig, eller at afrykke en Deel af en Plante, naar den hele er fordærvet. Nei, lad os tage fat ved Roden og see, om vi ikke kunne magte at faae den op, og hvis vi ikke kunne det nu, lad os da tage fat næste Gang igjen.

Enh. Jørgensen: I Anledning af Endringsforslaget under Nr. 3 til § 8 af Finantsministeren skal jeg endnu tillade mig at sige et Par Ord. Jeg agter at stemme for dette Endringsforslag, og jeg skal sige hvorfor, idet jeg i Diebliffet seer hørt fra de Grunde, hentedede fra Finantsministerens Stilling til det, som kunde bevæge til at stemme for eller imod det. Naar jeg nemlig ene og alene seer paa det finantsielle Spørgsmaal, det vil sige paa, hvad der kan være billigt for Statskassen, enten at vedtage Forslaget, saaledes som det er opstillet af Finantsministeren, eller at stemme imod det, er det aabenbart for mig, at det Billigste er at stemme for det. Grunden dertil er, at efter den Opjævelse, som

foreligger i selve Lovforslaget, saaledes som det er forelagt af Regjeringen, over Gjennemsnittallet af Værdien af Sædtillægget og af det midlertidige Tillæg, er det, der kommer ud efter dette Forslag, noget billigere end det, som hidtil har været Gjennemnittet af det, som har bestaaet, og det, der, hvis dette Endringsforslag ikke vedtages, sandsynligvis vil vedblive at bestaae fremdeles. Jeg skal sige til, at der med Hensyn til Sædtillægget efter mit Skjøn endog er Sandsynlighed for, at Gjennemnittet heraf herefter vil blive endnu dyrere, idet der er større Sandsynlighed for, at Sædpriserne i det Hele taget ville gaae op, end for, at de ville gaae ned. Af disse Grunde stemmer jeg for det af Finantsministeren under Nr. 3 stillede Forslag.

Tale: Med Hensyn til Forslaget under Nr. 2, som gaaer ud paa, at de 2 Ord „eller Hofcharge“ skulle udgaae, skal jeg afgive en Erklæring, inden vi gaae til Afstemning. Jeg kan være aldeles enig med de ærede Forslagsstillere i, at det hele Titelvæsen og Hof-titelvæsen maa anses for en Uting; men saaledes som Forslaget foreligger, vilde vi jo kun komme til, at et vist Antal Borgere undtages fra den, som Hans Majestæt Kongen kan tildele de Titler, hvilke han ifølge Grundloven kan uddele; med andre Ord, det er kun de af Hans Majestæt Kongen udnævnte Embedsmænd, der skulle undtages fra den almindelige Regel, som Grundloven har opstillet, nemlig at Hans Majestæt Kongen i samme Omfang som tidligere kan uddele disse af mig betegnede uvæsentlige og til Samfundslivet i det Hele taget ikke svarende Titler. Hvad selve denne Undtagelse angaaer, kunde jeg i og for sig af fuldt Hjerte stemme derfor, og det af en Grund, som vistnok vil komme de fleste ærede Medlemmer noget overraskende, nemlig den, at jeg betragter hele det Apparat, som denne Lov angaaer, altsaa Alt det, der skal bestyres af Samfundsorganismen, hvilket efter min Mening er tilstede i en altså for fylbig Skikkelse, for at være af den Beskaffenhed, at jeg ikke vil være med til at yde mere Glands om det eller at give det mere Magtfulde, end det allerede har. Jeg troer, som sagt, i og for sig at være fuld-